

Кароткі нумар 112 — на вышыні

Самая высокая прэзентацыя адзінага нумару выкліку экстранных службаў 112 у Беларусі знаходзіцца ў Жодзіне.

Як паведамлілі ў Міністэрстве па надзвычайных сітуацыях, мясцовыя гарадскі аддзел па надзвычайных сітуацыях і ТЭЦ выбралі магутны і эфектыўны спосаб перадачы жыхарам горада і нанеслі тэкст «МНС 112» на трубе вышыняй 125 метраў.

Ратавальнікі нагадалі, што на тэрыторыі Беларусі з чэрвеня 2013 года дзейнічае дадатковы нумар адзінай дзяжурна-дыспетчарскай службы — 112. Пазваніўшы па ім, можна паведаміць пра любое надзвычайнае здарэнне — гарантаную дапамогу акажуць ва ўсіх экстрэмальных сітуацыях.

Нагадаем таксама, што па ініцыятыве ратавальнікаў у шэрагу гарадоў на фасадах будынкаў цягам апошняга часу з'явіліся графіці супрацьпажарнай тэматыкі.

Сяргей РАСОЛЬКА. rs@zviazda.by

3 флікерам — бясплатна

У Гомелі падчас асенніх канікул па 7 лістапада школьнікі малодшых класаў змогуць бясплатна пракаціцца ў маршрутках. Праўда, пры гэтым ім трэба паказаць наяўнасць святлоадбівальных элементаў.

Афіцыйны прадстаўнік упраўлення ДАІ УУС Гомельскага аблвыканкама Дар'я Смалек гаворыць, што такое рашэнне было прынята на сустрэчы з перавозчыкамі экспрэс-таксі, якая прайшла ў ААТ «Гомельаблаўтатранс». Ініцыятыву ДАІ правесці акцыю «Флікер замест праязнога» аднагалосна падтрымалі ўсе перавозчыкі абласнога цэнтра. Асноўная мэта прафілактычнага мерапрыемства — яшчэ раз нагадаць пра важнасць выкарыстання святлоадбівальных элементаў у цёмны час сутак. Між тым у гомельскіх школах і дзіцячых садках святлоадбівальныя элементы супрацоўнікі ДАІ раздаюць дзецям бясплатна падчас адкрытых урокаў па вывучэнні правілаў дарожнага руху.

Ірына АСТАШКЕВІЧ. iost@zviazda.by

ПРЫЙШОЎ ЧАС ДЗЕЙНІЧАЦЬ

Кавалак дарогі, дзіцячую і парковачную пляцоўкі ўдалося зрабіць у Клейніках талакой

Клейніцкі сельсавет прыгарадны, фактычна ён мяжуе з гарадской рысай Брэста, але ён яшчэ і памежны, па тэрыторыі праходзіць дзесяць кіламетраў дзяржаўнай мяжы з Польшчай. Характэрнай асаблівасцю можна назваць і ландшафны заказнік «Бугскі» — мясціны тут незвычайнай прыгажосці. І, як высветлілася, не толькі мясціны. Напрыклад, дзве прыгажуні Вольга Неўдах і Юлія Скалковіч, якія ў розныя гады станавіліся пераможцамі конкурсу «Міс Беларусь» і якіх называлі брастаўчанкамі, насамрэч нарадзіліся і жывуць у Клейніках.

— Можна яшчэ шмат чаго пералічваць, — гаворыць старшыня Клейніцкага сельскага Савета дэпутатаў Алена МЕЛЬНІК. — У нас працякае дзве ракі — Буг і Лясная, ёсць помнікі гісторыі і культуры, на тэрыторыі размяшчаюцца памежная застава і мытны пункт. Усё гэта абавязвае падтрымліваць парадак на ўзроўні і займацца добраўпарадкаваннем з прыцягненнем усіх магчымых сіл і сродкаў. Як іх?

Для самых маленькіх

Новы квартал жылой забудовы вырас за апошнія гады прыкладна за кіламетр ад асноўных вуліц аграгарадка. Там жыллё ўзвялі ў асноўным маладыя сем'і, сярод якіх нямала шматдзетных. А пагуляць з малымі, акрамя свайго двара, не было дзе. Каб трапіць на бліжняю дзіцячую пляцоўку, маці з каляскай трэба было прайсці кіламетр, а то і болей. Гэта пытанне даўно абмяркоувалася ў асяроддзі наваёлаў альбо маладых матуль — дзе-небудзь у паліклініцы, паміж суседзямі. І вось аднойчы старшыня сельвыканкама ўключыла яго ў парадак дня на сельскім сходзе. Такім чынам прапаноўва атрымала афіцыйную падтрымку. Стварылі ініцыятыўную групу, актывісты прайшлі па дамах, сабралі грошы. Атрымалася 10 мільёнаў «яшчэ тых» рублёў. За іх набылі некаторыя будаўнічыя матэрыялы. 35 мільёнаў выдзеліў сельвыканкам. За гэтыя сродкі закупілі сертыфікаванае абсталяванне і аплацилі яго мантаж.

На расчыстку і добраўпарадкаванне тэрыторыі пад будучую пляцоўку выходзіла большасць жыхароў квартала. І цяпер усе задаволены тым, што з малымі не трэба дабірацца ў цэнтр вёскі, каб дзеці пакаталіся на арэлях ды пакоўзаліся з горкі.

590 метраў вуліцы

Вуліца Пагранічная таксама з'явілася ў выніку разрастання аграгарадка Клейнікі. Жыхары дамоў — у асноўным маладыя людзі. Таму яны не ленаваліся пісаць ды звяртацца ў розныя інстанцыі з просьбай адрамантаваць, падсы-

паць вуліцу. Але час ішоў, фінансавання не выдзялялі, спасылаючыся на адсутнасць сродкаў. А людзі тым часам, асабліва падчас вясновай ці асенняй паводкі, вымушаныя былі хадзіць толькі ў гумовых ботах. І вось аднойчы, у канцы 2015 года, жыхары сабраліся чарговы раз з кіраўніком мясцовай улады і вырашылі, што прыйшоў час дзейнічаць, а не толькі прасіць. Для пачатку сабралі грошы, атрымалася 40 мільёнаў (недэнамінаваных). За іх купілі другасную сыравіну. Потым за справу ўзяліся дарожнікі, да якіх звярталіся і раней. На гэты раз ДРБУ-138 правяло падсыпку і грэйдзіраванне 590 метраў дарогі, затраціўшы яшчэ 100 мільёнаў рублёў. Цяпер хадзіць па вуліцы стала магчыма ў любое надвор'е.

Што цікава, жыхары Пагранічнай да сваёй дарогі цяпер ставяцца не проста беражліва, а нават трапятліва. Самі сочаць за тым, каб па дарозе не хадзілі велікагрузныя машыны.

Калі такое заўважаюць, адрозна інфармуюць кампетэнтныя службы. Паведамляюць, калі здараюцца хоць невялікія падмывы ўчастка дарогі ў выніку ападкаў. Калі толькі хто пачынае праводзіць спецыфічныя работы, адрозна паступае званок у сельсавет, грамада Пагранічнай вуліцы цікавіцца: ці мае дазвол на выкопанне траншэі арганізацыя альбо прыватная асоба, што яго распачала? Калі ж дарожнікі праводзяць чарговую прафілактыку дарожнага пакрыцця, ім пакажуць нават на дробязныя агрэхі. Адным словам, людзі адчулі сябе гаспадарамі і паводзяць сябе ад-

паведным чынам, што, на думку старшыні сельскага Савета, вельмі і вельмі радуе.

Парковачныя месцы каля царквы

Так сталася, што цэнтральная плошча аграгарадка не раз становілася месцам канфліктаў. Справа ў тым, што тут знаходзіцца школа мастацтваў з актавай залай, цэнтр карэкцыйна-развіваючых заняткаў і рэабілітацыі інвалідаў. Тут жа размешчаны канцавы прыпынак грамадскага транспарту. Здаралася, што бацькі, якія прыезджалі на канцэрт сваіх дзяцей у школу мастацтваў, і бацькі, што прывозілі родных у цэнтр інвалідаў, застаўлялі машыны ўсю плошчу так, што аўтобус развярнуцца не мог. Тады адбыліся канфлікты з выклікам ДАІ, з размовамі на павышаных тонах і высвятленнем адносін. І не было відаць выйсця, бо людзі не ведалі, куды падзець свае аўтамабілі, а грамадскаму транспарту, як вядома, нельга парушаць графік. І вось тады ў старшыні сельскага Савета нарадзілася ідэя агульнымі намаганнямі абсталяваць парковачную пляцоўку побач з царквой, якая ўзводзіцца. Названая пляцоўка крыху ўбаку ад плошчы, але на такой адлегласці, адкуль нескладана перайсці ў будынак нават з інвалідам, не кажучы ўжо пра здаровых.

— Такім чынам мы вырашылі глабальную для Клейнікаў праблему, — гаворыць Алена Мельнік.

Да гэтай работы мясцовая ўлада прыцягнула спонсараў, прыватныя і дзяржаўныя структуры, якія працуюць на тэрыторыі сельсавета, — яны прафінансавалі важныя для вёскі аб'екты. А мясцовыя жыхары — і сталыя, і моладзь — выйшлі

на суботнікі і дапамаглі добраўпарадкаваць новую парковачную пляцоўку.

За чысціню прыбрэжных палос

Як гаварылася ў самым пачатку, заказнік «Бугскі» ўтвараюць вельмі прыгожыя мясціны. А паколькі горад побач, сюды прыезджае шмат адпачывальнікаў. Вядома, як адпачывае на прыродзе наш суайчыннік: пакідае шмат смецця. У барацьбе з ім ужо склалася цэлая сістэма. Алена Пятроўна гаворыць, што ёсць людзі, якія любяць сваю раку, любяць прыроду, яны сталі касцюком актыўна па падтрыманні чысціні: такія, напрыклад, як прадпрыемальнік Аляксандр Падбярэзскі, дэпутат сельскага Савета Наталля Прышла. Цяпер нават не трэба аб'яўляць вялікіх суботнікаў. Людзі выходзяць маленькімі групамі і прыводзяць у парадак той участак ракі, які пацярпеў ад «набегу» адпачывальнікаў. Жыхары вуліцы Пагранічнай, пра якіх гаварылася вышэй, актыўна выходзяць на прыборку Лясной. У Костычах гэта робяць Ірына Пазняк і стараста вёскі Ірына Дзенісюк, а таксама Антаніна Мацукевіч, у Песках — стараста Надзея Карпуза. «Ды ў кожнай вёсцы можна знайсці чалавека, які клапаціцца пра грамадскі інтарэс. Важна знайсці такога чалавека, — кажа старшыня сельскага Савета. — Вынік двухгадовай пастаяннай работы ў названым кірунку можна праілюстраваць такім прыкладам: калі ў 2015 годзе на сабранае смецце патрабавалася два прычэпы трактара, цяпер мы абыходзімся ўсяго 10 мяхамі».

Святлана ЯСКЕВІЧ. yackevich@zviazda.by

Жыхары Клейнікаў на суботніку.

МЯСЦОВАЕ САМАКІРАВАННЕ

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ № 15 ад 17 лютага 2009 года выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Заснавальнікі: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, рэдакцыяна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

Дырэктар — галоўны рэдактар СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.

Адказы за выпуск: КАРПЕНКА Н.У.

Грамадскі савет: ГЕРАСІМОВІЧ С.М., намеснік старшыні Пастаяннай камісіі па рэгіянальнай палітыцы і мясцовым самакіраванні Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь; АСКЕРКА Ю.В., адказы сакратар Савета па ўзаемадзейні органу мясцовага самакіравання пры Савете Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь; НАВУМЕНКА А.В., старшыня Нараўлянскага раённага Савета дэпутатаў; СУШЧАНКА М.Л., старшыня Глушанскага пасялковага Савета дэпутатаў Бабруйскага раёна.

Выдавец — рэдакцыяна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»

АДРАС РЭДАКЦЫІ: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

КАНТАКТНЫ ТЭЛЕФОН 292 44 12;

e-mail: info@zviazda.by

Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП № 02330/106 ад 03.04.2009. 220013, г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.

Тыраж 20.008. Нумар падпісаны ў 19.30 31 кастрычніка 2017 года.